

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 68.937 van 20 oktober 1997

A. 75.283/XIII-89

In zake : 1. **BERTRAND** Marie-Claire,
2. **CAPRASSE** Didier,
die beiden woonplaats hebben
gekozen bij Mr. Alain LEBRUN,
advocaat,
rue du Ruisseau 55
4000 Luik,

tegen :

het Waalse Gewest, vertegenwoor-
digd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Marie-Claire BERTRAND en Didier CAPRASSE op 8 augustus 1997 hebben ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de verkavelingsvergunning die de gemachtigde ambtenaar van het Waalse Gewest op 6 juni 1997 aan het gemeentebestuur van Remicourt heeft afgegeven voor een goed gelegen te Remicourt, rue Rose en rue de Liège, kadastrale sectie A nr. 446B;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van diezelfde handeling vorderen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1997, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 oktober 1997 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. BRUSSELMANS, loco Mr. A. LEBRUN, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, en van Mr. N. WEINSTOCK, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NEURAY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Op 10 februari 1997 heeft het gemeentebestuur van Remicourt bij de gemachtigde ambtenaar een verkavelingsvergunning aangevraagd om een terrein tussen de rue Rose, de rue à vî Bon Dju en de rue de Liège in twintig kavels in te delen en er sociale woningen te bouwen. Het Gewest raamt de verkavelingsoppervlakte op dertienduizend zevenhonderd vijftig vierkante meter.

Aanvankelijk stond in het ontwerp dat de drie wegen rond de verkaveling zouden worden verbreed en dat vier straten binnen de verkaveling en een toegangsweg voor het onderhoud zouden worden aangelegd. Over dat punt is op 12 december 1996 in de gemeenteraad beraadslaagd. Volgens de voorschriften van het gewestplan van Hoei-Borgworm ligt het terrein in een woongebied met een landelijk karakter. In het voorafgaand milieu-effectrapport staat dat het onderhavige soort van ontwerp niet genoemd wordt in de bijlagen bij het decreet van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest en in het desbetreffende uitvoeringsbesluit van 31 oktober 1991. De geplande verkaveling komt op voormalig bouwland en de enige weerslag ervan op het leefmilieu zou zijn dat twintig gezinnen afval produceren en hun afvalwater in de bestaande riolering lozen. Het openbaar onderzoek, gevoerd met toepassing van de artikelen 265 en volgende van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, heeft plaatsgehad tussen 16 en 30 oktober 1996 en heeft aanleiding gegeven tot 98 bezwaren en petitie's. Op de overlegvergadering, die heeft plaatsgehad op 28 november daaropvolgend, is bevestigd dat de aanwonenden aan de kaak stellen dat het ontwerp niet in de bestaande bebouwde percelen is ingepast, dat het tweegezinswoningen omvat, dat de gebouwen te veel grond innemen in verhouding tot de

afmetingen van de percelen en dat de wijk een te grote concentratie van sociale woningen krijgt.

Op 24 februari 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar de gemeente verzocht haar ontwerp te herzien om de gebouwen op een meer gevarieerde manier op te trekken, waarbij de huizen anders worden gegroepeerd en hun afstand ten opzichte van de openbare weg wordt gewijzigd. Voor het herwerkte ontwerp is eveneens een openbaar onderzoek gehouden dat liep van 16 april tot 10 mei 1997 en aanleiding gaf tot een vijandige petitie die door talrijke aanwonenden is ondertekend. Op 16 mei daaropvolgend is een overlegvergadering gehouden. Het verzet was gericht tegen het feit dat de geplande verkaveling twee blokken van drie huizen bleef omvatten. Op 20 mei 1997 heeft de gemeenteraad zijn vorige besluit over de wegeaanleg ingetrokken en "voorgesteld" om de rue Rose, de rue à vî Bon Dju en de rue de Liège te verbreden. Het dossier is de volgende dag aan de gemachtigde ambtenaar overgezonden. Bij de bestreden handeling van 6 juni 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar de verkavelingsvergunning afgegeven;

Overwegende dat de verzoekers betogen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat zij van oordeel zijn dat het nadeel als ernstig moet worden beschouwd wanneer een milieu-effectonderzoek wordt opgelegd en aanvoeren dat de verwezenlijking van omvangrijke bouwprojecten per definitie een ernstig nadeel veroorzaakt; dat zij verwijzen naar een geval waarbij is geoordeeld dat de bouw van twaalf eengezinswoningen een ernstig nadeel berokkent en daaruit afleiden dat de ernstige aard nog meer vaststaat wanneer het om twintig huizen gaat; dat zij voorts betogen dat zij in de onmiddellijke omgeving

van de verkaveling wonen en dat zij uitzicht zouden hebben op de verkaveling, mocht die er komen;

Overwegende dat het ontwerp in een woongebied met een landelijk karakter komt te liggen dat normaal voor de bouw van woningen bestemd is; dat de geplande verkaveling een oppervlakte van minder dan drie hectare beslaat, met als gevolg dat een milieu-effectonderzoek niet verplicht is, en dat uit de ontstentenis daarvan geen enkele conclusie omtrent een eventueel ernstig nadeel kan worden getrokken; dat de opzet zelf van het aangevochten ontwerp weliswaar kan doen vermoeden dat de rest van het blok later ook kan worden verkaveld, maar men de gemeente ten onrechte bepaalde bedoelingen zou toeschrijven door ervan uit te gaan dat zij nu reeds van plan is om het gehele perceel te verkavelen en nu slechts een deel heeft verkaveld, louter om het verplichte milieu-effectonderzoek te ontlopen; dat niet wordt aangevoerd dat het ontwerp in strijd is met de voorschriften van het gewestplan, noch dat die voorschriften onwettig zijn; dat, gesteld dat de geplande verkaveling een nadeel meebrengt, dat nadeel zijn oorsprong zou vinden in het gewestplan en niet in de bestreden handeling;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn, wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op twintig oktober 1900 zevenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.